Temps Ordinari - Vint-i-cinquè diumenge

Per FrancescRiera el dl., 16/09/2024 - 17:15

2, 12.17-20
Jm 2, 12.17-20
Mc 9, 30-37

1a. Lectura:

Com és que van matar Jesús? es pregunta la 1ª comunitat dels anys 70.

Els cristians primers, no tenen els Evangelis...! A les seves trobades llegeixen l'Antic Testament (i potser algunes cartes que els hagin pogut enviar alguns apòstols, com Pau...) i es troben del tot sorpresos amb textos com els d'avui, que semblen fer una fotografia de Jesús.

I exclamen: ah, mira, ja ho deia el llibre de la Saviesa (estava escrit!): els homes posen paranys al just, el maltracten i l'ultratgen... i el maten. Els homes maten el just!

Per això va ser occit el Senyor. No que Jesús mori perquè amb la seva sang quedi aplacat Déu, un Déu empipat que necessita sang, un Déu sàdic. Així ho pensaven alguns homes religiosos

2a. lectura

Dues savieses

Convé que Sant Jaume ens torni a recordar les beceroles. Aquest apòstol que (com li atribueixen els evangelis) havia provocat problemes per enveges, dureses i intransigències... ens fa molt de bé cridant l'alto! davant d'una comunitat que a cops es baralla. Diu Jaume: la Saviesa de Déu és pacífica, moderada, compassiva, imparcial...

Hi ha dues savieses: la de Déu, la de Jesús, que encaixa la creu, encara que li pesi, no l'entengui... I la del món, quan hom malda per ser més important que l'altra, el veí, el germà, el proïsme.

L'evangeli d'avui ho reblarà. I nosaltres demanarem al Senyor que ens ajudi a besar la saviesa de la creu.

Evangeli

a) *Anys trenta* a Galilea. Ens és fàcil d'imaginar Jesús i els seus "companys". Estan començant el Camí a Jerusalem, i Jesús els podria haver dit paraules com aquestes:

-- "Amics, prou que ho veieu, pugem a Jerusalem! Hi volem predicar el Regne de Déu. Ves a saber si xocarem amb el Regne del Cèsar (del món) i, potser amb el Regne del Temple, dels Sacerdots, de gent religiosa i bona...! Estimats amics meus, que no us falti la clarividència! Recordeu tot el que feren amb Joan Baptista, amb els profetes, amb tants justos, com diuen les Escriptures. També m'ho podem fer a mi, ¿i a vosaltres...!?"

b) *Anys setanta*, en què Marc escriu als seus cristians (de Roma?, de l'Àssia Menor?). Jesús feia quaranta anys que havia estat posat en una creu. Ara a Roma són molts els cristians que en el Circ de Neró, con crucificats, llançats als lleons, etc. Molts dels cristians que llegeixen sant. Marc tenen un familiar, amic... martiritzat.

La creu els és ben present, alguns la pateixen de debó, i altres han de viure (com nosaltres potser) les petites creus de cada dia que Jesús ens anima a carregar per caminar amb ell.

c) *Marc recorda* a l'evangeli d'avui dues savieses:

-- LA SAVIESA DE LA CREU: En presenta els tres (tres!, amb un no n'hi ha prou) anuncis de la passió. I encara, ens els concreta: qui vulgui venir amb mi...

Potser sereu perseguits a causa de la justícia...! Potser us tocarà portar la vostra creu! compteu-hi, encaixeu la creu, beseu-la: les creus en el combat pel Regne

-- LA SAVIESA DEL FARDAR: I "grotescament" resulta que mentre Jesús els volia donar claredat, entre ells discutien pel camí sobre la importància, en què cadascú aspira a ser primer. "*Què discutíeu pel camí? Qui pretengui ser primer que es faci darrer".*

Com ens convé escoltar-ho, Jesús...! Crea entre nosaltres una societat alternativa, lliure de la crítica, hostilitat (que són maneres de posar-se per damunt), plena de tolerància, estima, equitat, acceptació.

ETIQUETES

SAVIESA CREU REGNE